

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

LISTOPAD

ČÍSLO 11

Ročník 2024

Milí farníci,

v listopadu vzpomínáme na naše blízké zemřelé: příbuzné, známé. Nemůžeme se omezit jen na rozjímání nad smrtí a pomíjivostí života, ale především bychom se měli snažit aktivně pomoci všem čekajícím v očistci na plnost radosti v nebi.

Stojí za to si připomenout, co říká Katechismus Katolické Církve:

1030. Ti, kdo umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očištěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobeni očišťování, aby dosáhli svatosti nutné ke vstupu do nebeské radosti.

1031. Církev nazývá toto konečné očišťování vyvolených očištěm, to je něco úplně jiného než trest zavržených. Církev formulovala nauku víry o očistci zvláště na florentském a tridentském sněmu. Církevní tradice mluví, s odvoláním na některé texty Písma, o očištném ohni: „Co se týká některých lehkých hříchů, je třeba věřit, že před posledním soudem je očištný oheň, vždyť ten, který je pravda, říká, že jestliže se někdo rouhá Duchu svatému, nebude mu odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím (Mt 12,31). T toho tvrzení se odvozuje, že jisté viny mohou být odpuštěny v tomto věku, ale jiné v budoucím věku.“

1032. Toto učení se také opírá o modlitbu za zemřelé, o níž hovoří již Písmo svaté: „Proto dal Juda Makabejský přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy“ (2 Mak 12,46). Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť, aby očištění, mohli dosáhnout blaženého patření na Boha. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: „Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Jestliže Jobovi synové byli očištěni obětí jejich otce, proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtví, a obětujme za ně své modlitby.“

Využijme listopadovou dobu na pomoc našim zesnulým, to znamená nejen je napsat na aršíky, ale podle možnosti co nejčastěji navštívit hřbitov, pomodlit se a přijmout eucharistii. Prosím, přečtete si také, jaké jsou podmínky získání odpustků.

P. Jan

JAK ZÍSKAT ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

Možnosti pro získání plnomocných odpustků

1. možnost (1. 11. a 2. 11.)

- * svátost smíření
- * svaté přijímání / eucharistie
- * modlitba na úmysl Sv. otce
- * při návštěvě kostela Otčenáš a Vyznání víry

2. možnost (1. 11. - 8. 11.)

- * svátost smíření
- * svaté přijímání / eucharistie
- * modlitba na úmysl Sv. otce
- * při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžete při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu můžete získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očistci, jestliže po splnění obvyklých podmínek navštívíte hřbitov a pomodlíte se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze při návštěvě hřbitova získat takovýto způsobem odpustky částečné.

Svátost smíření není nutné přijímat každý den. Stačí ji vykonat před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo až v dalších dnech po jeho skončení. Svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce jsou nutné každý den, kdy chcete plnomocný odpustek získat.

4. PŘIKÁZÁNÍ: CTI OTCE SVÉHO I MATKU SVOU

No koho se vztahuje 4. přikázání a co od nás vyžaduje?

4. přikázání se vztahuje v první řadě na rodiče, ale také na všechny, jimž vděčíme za zabezpečení života, které nám poskytli a za víru, k níž nás vedli.

Svým rodičům jsme povinni láskou, vděčností a úctou. Ale podobné by měly být i naše vztahy k lidem, kteří nás vedli a pomáhali nám. Bůh nám daroval celou řadu lidí, kteří jsou pro nás přirozenou a dobrou autoritou: naši příbuzní, vychovatelé, učitelé, zaměstnavatelé či představení. Těm všem bychom měli vzdávat úctu ve smyslu 4. přikázání.

Jaká je povaha rodiny v Božím plánu?

Muž a žena spojení v manželství vytvářejí spolu se svými dětmi rodinu. Manželství a rodina jsou zaměřeny na dobro manželů a na plození a výchovu dětí. Děti jsou svěřeny do ochrany a péče svých rodičů a mají stejnou důstojnost jako rodiče.

Bůh sám ve svém vnitřním životě vytváří společenství Otce, Syna a Ducha svatého. Na lidské úrovni je základním společenstvím rodina. Ta je jedinečnou školou života naplněného vzájemnými vztahy. Děti nedospívají nikde lépe než v nenarušené rodině, kde vládne srdečná náklonnost, vzájemná úcta a zodpovědnost. A v rodině konečně vyrůstá i víra, protože rodina je „domácí církev“, jejíž vnitřní síla, kterou je Kristu, vytváří z rodiny společenství víry, lásky a naděje.

Proč je rodina nenahraditelná?

Každé dítě je potomkem konkrétního otce a konkrétní matky. Ke svému bezpečnému a šťastnému rozvoji potřebuje lásku a jistotu rodiny.

Rodina je základní stavební buňkou lidské společnosti. Hodnoty a zásady, které jsou prožívány v malém okruhu rodiny, tvoří nutný předpoklad pro existenci solidárního života celé společnosti.

Proč je stát povinen chránit a podporovat rodinu?

Blaho a budoucnost státu závisí právě na tom, jestli v něm může zdárně žít a rozvíjet se jeho nejmenší jednotka, tedy rodina.

Žádný stát nemá právo zasahovat do záležitostí základní buňky společnosti, kterou je rodina a upírat jí právo na existenci. Veřejná moc musí respektovat, chránit a podporovat pravou povahu manželství a rodiny, veřejnou mravnost, práva rodičů a prospěch rodin. Žádný stát tedy nemá právo odebírat rodině základní funkce, především ty, které se týkají výchovy dětí.

Jaké povinnosti mají děti k rodičům?

Dítě prokazuje svým rodičům úctu a vážnost tím, že jim dává svou lásku a projevuje vděčnost.

Děti mají přinejmenším ten důvod být vděčné svým rodičům, že z lásky otce a matky přijaly darem život. Tato vděčnost zakládá celoživotní vztah lásky, úcty, zodpovědnosti a správně chápané poslušnosti. To vše, včetně dobrých vztahů mezi sourozenci přispívá k růstu harmonie a hodnoty rodinného života. Dospělé děti mají povinnost rodičům hmotně i morálně pomáhat, zvláště v nouzi, nemoci, osamocení či stáří.

Jaké povinnosti mají rodiče vůči dětem?

Bůh svěřil rodičům děti, aby jim byli stálým a dobrým příkladem, aby je milovali, vážili si jich a udělali všechno pro jejich tělesný a duševní rozvoj.

Rodiče se podílejí na Božím otcovství, jsou tedy jako první odpovědní za výchovu svých dětí a jsou jim také prvními hlasateli víry. Mají povinnost milovat a respektovat děti jako děti Boží a podle možnosti se postarat o jejich hmotné a duchovní potřeby. Nejvznešenější rodičovskou povinností je předávat dětem křesťanskou víru.

„Jak má rodina společně žít svou víru?“

Křesťanská rodina je domácí církví. Všem členům rodiny patří výzva, aby s navzájem upevňovali ve víře a aby jeden druhého povzbuzovali v lásce k Bohu. Modlí se spolu i jeden za druhého a společně si projevují bliženskou lásku.

Rodiče svou vírou jednají zástupně za své děti, v této víře je dávají křtít a slouží jim příkladem, modlitbou, rodinnou katechezí a účastí na životě církve. Znamená to, že rodiče zprostředkovávají svým potomkům zkušenost, jak blahodárné je žít v přítomnosti a blízkosti milujícího Boha.. Avšak nastane i doba, kdy se rodiče budou učit i z víry svých dětí a sami začnou naslouchat tomu, jak k nim prostřednictvím jejich dětí promlouvá Bůh. Víra mladého člověka je totiž často nesena velkou oddaností a „Bůh často zjevuje to, co je lepší mladším“ /řehole Benediktova, kap. 3,3/.

Proč je Kristus důležitější než rodina?

I když jsou rodinné svazky důležité, přesto nejsou absolutní, protože prvním povoláním křesťana je následovat Krista. Proto má vztah ke Kristu přednost před veškerými lidskými vazbami, byť by šlo o ty nejužší rodinné vztahy.

Ději nepatří rodičům a rodiče nejsou vlastnictvím svých dětí. Každý člověk patří jen Bohu. Člověk je absolutně a trvale vázán pouze k němu. Tak je také zapotřebí vykládat Ježíšovu výzvu: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden“ /Mt 10,37/. Proto rodiče mají s důvěrou odevzdávat své děti do Božích rukou, pokud Bůh povolá jejich potomky do manželství nebo si je povolá k řeholnímu či kněžskému stavu.

Jak se správně uplatňuje autorita?

Autorita je správně uplatňována tehdy, když se chápe podle Ježíšova vzoru jako služba respektující základní lidská práva a správnou stupnici hodnot. Nikdy nesmí podléhat svévoli.

Ježíš nám jednou provždy jasně ukázal, jak uplatňovat autoritu. On sám sloužil a zaujímal postavení chudého člověka, svým učedníkům při poslední večeři umyl nohy. Rodičům, učitelům, vychovatelům a představeným Bůh nesvěřuje autoritu proto, aby svým svěřencům vládli, ale aby jim sloužili plněním svého úkolu vést a vychovávat.

Jaké povinnosti mají občané vůči svému státu?

Každý občan má povinnost loajálně spolupracovat se státními orgány a přispívat k obecnému blahu v duchu spravedlnosti, svobody a solidarity.

Křesťan miluje svou vlast a v případě ohrožení ji nejrůznějším způsobem brání. Ohotně přijímá službu ve státních orgánech. Proto aktivně i pasivně uplatňuje své volební právo a neobchází svou daňovou povinnost. Nicméně každý občan zůstává ve státě svobodnou bytostí vybavenou základními právy. Má právo na konstruktivní kritiku státu a jeho orgánů. Stát je tu pro člověka, nikoli člověk pro stát.

Kdy je zapotřebí projevit občanskou neposlušnost vůči státu?

Nikdo se nesmí řídit takovými nařízeními státu, která se obracejí proti Božím zákonům.

Apoštol Petr sám vybízel k pouze relativní poslušnosti státu, když prohlásil: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi“ /Sk 5, 29/. Křesťan je ve svědomí vázán neposlechnout občanské orgány, odporují-li jejich příkazy požadavkům mravního řádu, a postavit se na odpor.

PŘEJEME

V listopadu oslaví svá životní jubilea také:

Antonín Pešek

Jaroslav Rákos 80

Kateřina Jakubičková

Iwona Wanacka

Jiří Hanuš

André Jakubička

Petra Jelínková

Sára Hanušová

Jaromír Jirásk

Josef Plesl

Josef Pešata

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky a pevné zdraví.

NENECHTE SI UJÍT

**Pozvánka místní skupiny ČKA
- Český ráj.**

Srdečně zveme na přednášku a besedu s

Mgr. Jiřím Zajícem na téma:

“ Skauting a duchovní život”

středa 20.11.2024, 18:15

aula sklářské školy, Železný Brod.

Těšíme se na Vaši bohatou účast.

Martin Tomešek

Jiří Zajíc (Edy)

šéf odboru duchovní výchovy

Co dělám v Junáku: Členem Junáka jsem od roku 1968. V současné době jsem registrovaný ve středisku Blaník – Praha 4. Od roku 1990 jsem členem ODV,

kde jsem v současné době předsedou. Mám na starosti tvorbu metodických materiálů souvisejících se základními principy skautingu. Dále se jako instruktor podílím především na vzdělávacích akcích – Lesní škola Protos, semináře Obzor a Trignis, dříve jsem též byl instruktorem IŠ a VLK Gemini. Jsem v týmu projektu Hledání 1. principu. Jsem členem metodické skupiny náčelnictva pro program a konzultantem oblastí Kdo jsem, Moje kamarádství a Můj domov. Jsem autorem či spoluautorem 5 skautských publikací.

Co dělám v běžném životě: Vystudoval jsem matematiku na MFF UK. Dělal jsem programátora, matematika-analytika, redaktora v Českém rozhlasu a ještě několik dalších povolání souvisejících s médií nebo výchovou a vzděláváním. Nyní jsem jako pracující důchodce v Národním pedagogickém institutu odborným garantem projektu Propojování formálního a neformálního vzdělávání. Jsem také členem pracovní skupiny pro sociální otázky při České biskupské konferenci.

<https://krizovatka.skaut.cz>

TRADICE SE VRACÍ

Stal se zázrak. Po několika letech obnovujeme chrámový sbor. Taktovky se ujímá Věrka Strouhalová a my apelujeme na všechny, kteří rádi zpívají a mají vztah k naší tradici a hlavně chtějí být v houfu věřících. Vždyť: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“

Budeme se scházet **každé úterý po mši sv. cca v 18:45 hod. na faře**. Tak vezměte hlas, talent a odvahu a přijďte pobejt!

Jen ve zpěvu, jen ve zpěvu najdete útěchu.

Chrámový sbor

OSLAVA SV. CECÍLIE

V pátek 22. listopadu je svátek sv. Cecílie. Po večerní mši sv. se tradičně sejdeme na faře. Občerstvíme se přinesenými dobrotami a zazpíváme si. Zváni a vítáni jsou i nečlenové chrámového sboru.

Zájemci o zpěv, přijďte každé úterý na faru v 18:45. Zpíváme pod vedením Věrky Strouhalové.

FÓRUM

ČAS DUŠIČKOVÝ

Jsou tu dušičky a já začínám být sentimentální. Na hřbitov chodím moc ráda. Víím, že tam jednou spočinu, tak proč se bát?

Ale už je to víc než rok, co mi přibyl další hrob a další svíčka. A je to hrob pana děkana Maryšky a jeho bratra Káji. Byli to kamarádi mých bratrů a celé naší rodiny. Pan děkan byl velice nadčasový člověk. Kněz veskrze moderní, nesmírně vzdělaný a inteligentní. Když jsme po nedělní mši svaté sedávali na faře, vždy měl pro mne vlídné slovo, nikdy se nepovyšoval, ale byl to přítel.

Když se před mnoha lety vdávala má neteř Daniela a tehdejší kněz „tu prostě nebyl“ (trávil dovolenou u moře), tak má sestra zavolala do Sobotky a pan děkan všeho nechal a okamžitě přijel oddat mou neteř. To není úplně obvyklé, ale svědčí to o vznešenosti ducha, kterou pan děkan určitě měl.

Vím, že je v nebi. A doufám, že se za mne přimlouvá.

Zdislava B.

„KTERAK JABLKA SPOJILA FARNOST“

Tuto větu pronesla Lenka Pešatová, když jsme se na podzim scházeli na faře a zavařovali, moštovali a bylo nám moc hezky. Několik dní jsme běhali po faře jako mraveňci. A těch zavařenin! Jakoby měla vypuknout třetí světová. Jeden den se zavařovalo, další den se krájela jablka a pak se uklízelo. Řekli jsme si tolik věcí, které si běžně neříkáme. Je nám moc dobře ve farním společenství. Jistě, naše vztahy také měly svůj vývoj, ale jsme jen lidé a vždy jsme se dokázali domluvit. Jsme přece věřící.

Ano, Lenko, máš pravdu. Jablka spojila farnost. Škoda, že další moštování bude až za rok.

Usebraný advent přejí:

„jablkové farnice“.

HISTORICKÉ OKÉNKO

ČESKÁ STÁTNÍ HYMNA – 190 LET!

Před 190 lety poprvé zazněla píseň Fr. Škroupa */Nápěv údajně skládal František Škroup za tiché noci u lože nemocné manželky – podle Wikipedie/* ve zpěvohře Josefa Kajetána Tyla *Fidlovačka* aneb *Žádný hněv a žádná rvačka*, lehké vlastenecké satiry na poněmčilé měšťanstvo, poprvé uvedené v Praze dne 21.

prosince 1834. Zpívá ji ve čtvrtém jednání slepý houslista Mareš na ševcovské pouti – fidlovačce – v Nuslích a stala se naší hymnou. Škoda, že se vlastenectví vytrácí, není „in“!? Jenom při úspěchu některých sportů je píseň zpívána s hrdostí. A pamatujeme si ze školy druhou sloku?

„Kde domov můj, kde domov můj?
V kraji znáš-li Bohu milém,
duše útlé v těle čilém,
mysl jasnou, vznik a zdar,
a tu sílu vzdoru zmar?
To je Čechů slavné plémě,
Mezi Čechy domov můj, mezi Čechy domov můj!

/pozn.z <https://vlada.gov.cz/> : v původní hře Fidlovačka byl text druhé sloky lehce odlišný v následující pasáži:

"Znáte v kraji bohumilém
tiché duše v těle čilém,
jasnou mysel, vznik a zdar"/

Josefe Kajetáne Tyle, díky!

V. Petružálková

13. LISTOPADU JE SVÁTEK SV. ANEŽKY ČESKÉ

Anežka Přemyslovna se narodila králi Přemyslu Otakarovi I. a Konstancii Uherské. Tradice hovoří o dvacátém lednu 1211. Podle legendy ze čtrnáctého století měla Anežčina matka ještě před jejím narozením sen, ve kterém v komoře mezí honosnými královskými šaty spatřila šedivý plášť a cingulum, jakým se opásávají sestry klarisky. Když se podívala, jak se tento hrubý, obyčejný šat ocitl v královské komoře, uslyšela hlas, který jí říkal: “Nediv se, neboť dítě, které nosíš, bude užívat takový šat, a bude světlem celého českého národa.“ Již ve třech letech byla Anežka dána i se svou sestrou Annou na výchovu do cisterciáckého kláštera v Třebnici. Zhruba v té době byla zároveň zasnoubena polskému vévodovi. Po smrti snoubence, ve svých šesti letech, byla vrácena otci, který ji poslal do doksanského kláštera. V době jejího pobytu ji Přemysl Otakar I. zaslíbil tehdy devítiletému synovi císaře Fridricha II. Anežka opět musela změnit dočasné bydliště – stal se jím vídeňský dvůr Leopolda VI. Babenberského. Zde se podle legendy Anežka rozhodla pro askezi – zatímco na dvoře vévody se všichni podle tehdejších zvyků oddávali i o adventu hodování,

Anežka se v ústraní zřekla tělesných rozkoší a postila se o chlebu a víně. Anežčin mladičkový snoubenec byl nakonec sezdán s Markétou Babenberskou, následuje opětovný návrat Anežky do Prahy, další zasnuby, další zrušení. V době, kdy o Anežku začal usilovat Fridrich II., byl již Anežčin otec po smrti, a její bratr Václav dal mladičké princezně plnou svobodu rozhodnutí pro budoucnost.

Královská dcera se rozhodla zaslíbit svůj život Králi nejvyššímu – stát se nevěstou Kristovou. Aktivně se účastnila slavností posvěcení kostelů, navštěvovala sestry v řeholních rádech a po vzoru své sestřenice Alžběty Uherské se rozhodla vstoupit do řádu klarisek. V roce 1232 založila spolu s bratrem Václavem špitál sv. Františka, o několik let později přijala řeholní roucho a stala se abatyší nového kláštera pražských klarisek. Františkánský špitál byl postupně rozšířen a roku 1252 papežem potvrzen jako Špitálský a rytířský řád křižovníků s červenou hvězdou.

Anežka a Klára – dvě světice a přítelkyně

„Žehnám Ti ve svém životě i po své smrti, seč stačím i víc než stačím, veškerým požeháním, kterým Otec milosrdenství v nebi i na zemi požehnal a stále žehná své syny a dcery a kterým každý duchovní otec a duchovní matka požehnali a stále žehnají své duchovní syny i dcery. Po všechen čas miluji Tvou duši i všechny Tvoje sestry. Prosim Tě, abys horlivě zachovávala, co jsi Pánu slíbila,“ píše sv. Klára ve svém požehnutí Anežce. Klára se stala Anežčinou dobrou přítelkyní, rádkyní a starší sestrou, která s ní po celou dobu zůstávala ve spojení víry. Ve svých listech dokonce Anežku nazývala svou dcerou a vybízela ji k vytrvání v přísné původní řeholi podle ideálu sv. Františka.

Světice, která chudé měla vždy s sebou

Navzdory přísné tělesné askezi a opakovaným půstům Anežka překypovala energií, kterou uplatňovala nejen v oblasti kulturního a politického života, ale zcela se oddala i službě chudým a potřebným. Sama sobě odříkala jídlo i spánek, nocovala na prostém slamníku, a přes den vlastnoručně připravovala pokrmy pro chudé a nemocné a čistila jejich lůžka. Legenda praví, že almužny, které jí posílal její bratr Václav a jiná knížata, pečlivě rozdělovala částečně mezi chudé, vdovy a sirotky, část věnovala na výzdobu ostatků, kostelních nádob a rouch a na potřeby svých sester. Pamětliva chudoby svého Pána, rozhodla se sloužit, nebýt obsluhována, a vejít úzkou branou chudoby do věčného království. Své poklady Anežka po celý svůj život shromažďovala v nebi.

Revoluční svatořečení

Přípravou Anežčina svatořečení se zabývaly dva výbory: římský, v čele s Jaroslavem Škarvadou, biskupem pro československý exil, a pražský, v čele s Antonínem Liškou. Vše se odehrávalo v „revolučním“ roce 1989, ve všeobecně napjaté atmosféře tušení, že „vše konečně praskne“. Zatímco na některých místech to vřelo přípravami na předání politické moci, arcibiskupský palác se stal centrem příprav na události související se svatořečením. Chystala se pouť do Vatikánu, vydávaly se nejrůznější tiskoviny k plánované události. V den svatořečení vysílal Vatikánský rozhlas mši v českém jazyce, účastnil se jí mimo jiné jezuita Josef Koláček a manželé Zdena a Pavel Konzalovi. „Vaše pouť nesmí končit dnes. Její poslání si odnášejte do svého každodenního života,“ řekl na závěr mše papež Jan Pavel II. „Cítíme příchod těchto lepších dob ve vzduchu jako jarní vánek dotýkající se našich srdcí,“ prohlásil tehdy Tomáš Halík. Anežčino svatořečení proběhlo 12. listopadu 1989. O pět dní později brutální policejní zásah proti studentské demonstraci na Národní třídě odstartoval to, co dnes nazýváme „sametovou revolucí“...

Hledání a nenalezení ostatků

V zimě roku 2010 vzburcovaly českou veřejnost zprávy o možném nálezů ostatků sv. Anežky. Ty se měly nalézat v pražském kostele sv. Haštala. Vše vyvrcholilo jedno únorové úterý, kdy archeologové odkryli desku pod oltářem a otevřeli kobku, kde se údajně měly ostatky nacházet. Do kobky byla spuštěna mikrokamera. Zraky řady lidí se tou dobou upínaly k televizním obrazovkám, které pátrání po hrobce přenášely. Kamera však odhalila „pouze“ hrobku s několika rakvemi s barokní výzdobou. Jedno z míst, kde se měl Anežčin hrob nacházet, označila řádová sestra Anna Koláčková z Kroměříže na základě několika svých údajných vizí. Anežka zemřela 2. března 1282, místem jejího posledního odpočinku měla být hrobka Přemyslovců v kapli Panny Marie. Její ostatky byly ale roku 1322 z nejasných důvodů vyzvednuty a přeneseny. Podle tradice je přenesly a ukryly na neznámém místě řádové sestry z obav před husitskými vojsky. Těžko říct, zda se skutečně naplní slova o blahobytu a míru, který má českou zemi naplnit poté, co budou ostatky světice nalezeny. Snad by bylo lépe, kdybychom dobu čekání na úspěšné nalezení – které koneckonců není jisté – strávili snahou o návrat k původním hodnotám, které vyznávala i sv. Anežka, a sami se tak na dobrou země podíleli.

V článku byly použity citáty z knihy Františkánské prameny (kolektiv překladatelů pod vedením P. Jana Bárty OFM, SERAFÍN Bratislava 1994) – úryvek z požehnání sv. Kláry sv. Anežce a Ne vším jsem byl rád (Vaško, Václav;

Karmelitánské nakladatelství 2001) – prohlášení Jana Pavla II. a Tomáše Halíka ke dni svatořečení Anežky Přemyslovny.

/www.Christnet.eu/

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: ZA VŠECHNY, KTEŘÍ ZTRATILI DÍTĚ

Modleme se, aby všichni rodiče, kteří truchlí nad úmrtím syna nebo dcery, našli ve svém společenství podporu a získali od Ducha Utěšitele pokoj srdce.

Národní úmysl: ZA PEČUJÍCÍ

Modleme se, aby ti, kdo dlouhodobě pečují o potřebné, nalézali prostor na obnovu svých sil v Božím slově, svátostech a přátelských vazbách.

Farní úmysl: ZA OBNOVU A ZACHOVÁNÍ KŘESŤANSKÉHO CHARAKTERU EVROPY

MODLITBA KE SVATÉ ANEŽCE PATRONCE NAŠEHO NÁRODA

Svatořečené 12.11.1989 papežem Janem Pavlem II.

Veliká dcero českého národa, zahrnuješ náš národ nesmírnými dary a milostmi, které nám vyprošuješ před trůnem našeho Pána a Boha, Ježíše Krista. Celým svým srdcem ti za ně děkujeme a pokorně tě prosíme, vypros našemu národu svornost, jednotu, návrat k Bohu, dary Ducha svatého a vítězství dobra nad zlem! Ať svobodně a celým srdcem můžeme sloužit našemu Pánu a Bohu. Amen.

„Tiší a srdcem prostí
zrcadlem minulosti
nám hledí v tvář.
Tak mnoha staletími,
dny dobrými i zlými,
prosvítá Anežky zář.“

(Marie Holková, Novéna k svaté Anežce)

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným textem:

1.11.	„Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské....“
2.11.	„Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“
3.11.	Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!
4.11.	Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé.
5.11.	Neboj se, Zachariáši, neboť tvá modlitba je vyslyšena; tvoje žena Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození. Bude veliký před Pánem, víno ani jiný opojný nápoj nebude pít, bude plný Ducha Svatého už od mateřského lůna a mnoho izraelských synů obrátí k Pánu, jejich Bohu. Půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k dětem, neposlušné k smýšlení spravedlivých a připravil Pánu ochotný lid.“«
6.11.	Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán.
7.11.	Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.
8.11.	Anděl mě zavedl ke vchodu do chrámu, a hle pod chrámovým prahem prýštila voda směrem na východ. Řekl mi: „Tato voda, která vytéká do východní krajiny, stéká do pouště a končí v moři ve slaných vodách a jeho voda je tím uzdravena. Kamkoli se řeka

	dostane, oživnou všichni živočichové, kteří se v ní hemží; velmi mnoho ryb bude tam, kam se dostane tato voda, a vše se uzdraví. Nad řekou pak, na jejím břehu z obou stran vzroste všeliké ovocné stromoví; neopadne jeho listí, nepřestane jeho ovoce; každý měsíc ponese čerstvé plody, neboť jeho voda bude vytékat ze svatyně: jeho ovoce bude pokrmem, lékem jeho listí.“
9.11.	A jako je lidem určeno, že musí jednou umřít, a pak nastane soud, podobně je tomu i u Krista: když byl jednou podán v oběť, aby na sebe vzal hříchy celého množství lidí, objeví se podruhé ne už pro hříchy, ale aby přinesl spásu těm, kteří na něho čekají.
10.11.	Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.
11.11.	Mějte se na pozor! Když tvůj bratr zhřeší, pokárej ho, a bude-li toho litovat, odpusť mu. A jestliže proti tobě zhřeší sedmkrát za den a sedmkrát k tobě přijde s prosbou: ‚Je mi to líto,‘ odpustíš mu!“
12.11.	Tak i vy, když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‚Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit.‘
13.11.	‚Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.‘
14.11.	Nedoufejte v knížata, v člověka, u něhož záchrany není. Jeho duch odchází, on se vrací do své země, tím dnem berou za své jeho plány.
15.11.	Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova. Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání.
16.11.	Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá?
17.11.	Amen, pravím vám, toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou.
18.11.	Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.
19.11.	Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu, nemá pomlouvačný jazyk, druhému nedělá nic zlého, na svého druha nekydá hanu,

20.11.	<p>a před trůnem moře jiskřící jako křišťál a uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zpředu i zezadu: První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná letícímu orlu. Všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají: „Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.“ A kdykoli ty bytosti vzdají čest, slávu a díky tomu, který sedí na trůnu a je živ na věky věků, padá těch čtyřadvacet starců na kolena před tím, který sedí na trůnu, a klanějí se tomu, který je živ na věky věků; pak položí své koruny před trůnem se slovy: „Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůlí všechno povstalo a jest.“</p>
21.11.	<p>Když už byl blízko a ušel město, dal se nad ním do pláče a řekl: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím.</p>
22.11.	<p>Když vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo tam prodávali, a řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude domem modlitby,‘ ale vy jste z něho udělali doupe lupičů.</p>
23.11.	<p>Lidé přítomného věku se žení a vdávají. Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se ani nevžívají. Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastni vzkříšení.</p>
24.11.	<p>Pilát řekl Ježíšovi: „Ty jsi židovský král?“ Ježiš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“</p>
25.11.	<p>„Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“</p>
26.11.	<p>A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp.</p>
27.11.	<p>Zradí vás i vaši rodiče, bratři, příbuzní a přátelé a někteří z vás budou zabiti. A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Ale ani vlas z vaší hlavy se neztratí. Když vytrváte, získáte své životy.</p>
28.11.	<p>Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase.</p>
29.11.	<p>Hospodine, Bože zástupů, slyš modlitbu mou, naslouchej, Jákobův Bože! Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!</p>
30.11.	<p>Jestliže ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.</p>

11. 11. Svátek slaví SV. MARTIN

Malá kontrola znalostí: Svatý Martin z Tours se proslavil tím, že

- opustil vojenskou dráhu, kterou si přál otec a stal se vojákem Božím;
- se stal biskupem, když ho lidé našli schovaného mezi husy, které ho zradily a kejháním prozradily;
- se proslavil nezištným rozdělením pláště s žebrákem.

Jak by to dopadlo, kdyby Martinův případ vzali do roku specialisté, kteří by byli dobří ve svém oboru, ale neviděli by souvislosti?

Tak například úzce zahleděný matematik by spočítal: kdyby se dnes každý zachoval jako svatý Martin u brány v Amiensu, místo 7 mld. oděvů by stačilo tři a půl. Tudíž ušetřené ošatné by se mohlo přesunout na nákup jídla (nebo na jeho zvýšené DPH?); no – stamilióny lidí by se dosyta najedlo. Jenže: Na radu statistika by dále vypočítal, že by se následně zvýšila porodnost a planeta by lidstvo neuživila, no prostě závěr by zněl: ještě že lidé toho Martina nenapodobují.

Kdyby to byl vědec teoretik, mohl by prohlásit, že na základě teorie mávání motýlích křídel by vítr vířený stálým dělením a snášením milionů pláštíů na chudáky v každém okamžiku na miliardě míst Země vzbudil celosvětovou podnební katastrofu. Závěr by byl stejný.

Ekonom by mohl namítnout, že miliony pracovníků v textilních továrnách by přišly o místo a nevhodně by tak doplňovaly počty zmrzajících nešťastníků u bran měst.

Humanista a filosof by byli nad věcí: prohlásili by, že je nutno takové skutky podporovat, protože by se tím pádem narodili a vyrostli noví Bachové, Gatesové, Einsteinové a Saint-Exupéryové, a ti by složili novou krásnou hudbu, vymysleli lepší operační systémy počítačů, ovládli využití energie ve vesmíru a napsali mnoho krásných a užitečných knih. Tím by se zařídilo, aby byla většina lidí úspěšných a někteří i šťastní.

A křesťan? Pokud by nebyl bateriový, ale opravdový? Hm, ten by neřekl: „mělo by se to dělat“, ani by neřekl: „dělejte to“, ale šel by, a dělil by se. Protože by věděl, že šťastnější je dávat než brát – a kdo ví, třeba právě obdaroval samotného Krista.

(P. Martin Holík)

21. 11. Katoličtí i ortodoxní křesťané si v tento den připomínají památku **ZASVĚCENÍ PANNY MARIE V JERUZALÉMĚ.**

Ve východním ritu je nazývána

„Uvedení přesvaté Bohorodice do chrámu“.

Svátek je spojen s událostí, která není popsána v Novém zákoně, ale v tzv. Jakubově protoevangeliu, pojednávajícím o životě Marie, matky Ježíše Nazaretského. V něm se píše o bezdětném páru – Jáchymovi a neplodné Anně, kteří dostanou zprávu od anděla, že se jim narodí dcera. Ti ji poté ve věku tří let přivedou do chrámu v Jeruzalémě jako díkůvzdání, aby tam byla vychovávána. Zde je patrná paralela s příběhem o proroku Samuelovi (1. Samuelova, 1. kapitola). Jeho matka Chana byla také původně považována za neplodnou. Když se narodil, přivedla ho do chrámu ve městě Šílo.

Dle tradice byla Marie v chrámě vychovávána do svých dvanácti let, poté byla předána a zasnoubena Josefovi. Ačkoli příběh nemá oporu v historii, ukazuje křesťanům Mariino úplné oddání se Bohu.

Svátek vznikl pravděpodobně v období byzantského císaře Justiniána I., který nechal roku 543 postavit na rozvalinách starého jeruzalémského chrámu baziliku zasvěcenou přesvaté Bohorodici. Od devátého století se svátek rychle šíří po celém východě. V pravoslavné církvi jde o jeden ze dvanácti největších svátků.. Bazilika byla později zbořena, ale oslavování Mariina odevzdání se Bohu do služeb díla spásy zůstalo.

Tato událost ukazuje P. Marii jako vzor Bohu zasvěceného života. Její mimořádnost zároveň můžeme obrazně vidět v jejím titulu „Archa úmluvy,“ kterým ji nazýváme v litaniích. Tato živá Archa nové úmluvy, vytvořená rukou samotného Pána k jeho přebývání, „nemohla zůstat mimo chrám, v němž ta první byla jen předobrazem této duchovní,“ jak zapsala s. Marie z Agredy.

Západní i východní tradice si pak připomínají osobní zasvěcení Panny Marie, jímž se zcela odevzdala Bohu a stala se tak vzorem Bohu zasvěceného života. Zároveň ji uctívají jako živý Boží chrám.

FARNÍ KALENDÁŘ

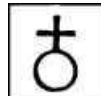

Pokud není uvedeno jinak, mše svaté jsou slouženy podle pravidelného pořadu bohoslužeb, který najdete na konci zpravodaje Jakub a také na farních webových stránkách: <http://farnostzeleznybrod.cz/> v rubrice „O farnosti“ – „Pořad bohoslužeb“.

Biblické hodiny budou každou středu po mši sv. kromě 20. 11.

1. 11. / pátek/	18:00	Slavnost Všech svatých Mše sv. a po ní průvod na hřbitov
2. 11. /sobota/	9:00	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé Mše sv. v Ž. B. za dostiučinění za hříchy světa
3. 11 / neděle/	8:30	Mše sv. v Ž. B. za členy Živého růžence a jejich rodiny
7. 11. /čtvrtek/	8:00	Mše sv. v Ž. B. za nová kněžská a řeholní povolání
9. 11. /sobota/	16:00	Mše sv. v Držkově za ochranu lids. života od početí do přirozené smrti
17. 11. /neděle/		Sbírka na katolické sdělovací prostředky (Katol. týdeník, Proglas, Noe)
18. 11. /pondělí/		P. Jan odjíždí na exercicie a dovolenou
20. 11. /středa/	18:15	Přednáška ČKA v aule sklářské školy
22. 11. /pátek/	18:00	Památka sv. Cecílie Mše sv. v Ž. B. a po ní na faře svatocecilské posezení
24. 11. /neděle/		Slavnost Ježíše Krista Krále – konec liturg. roku
27. 11. /středa/		Červená středa – připomínka lidí pronásledovaných pro svou víru
1. 12. /neděle/		1. neděle adventní

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	sobota 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v MONETA Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz